THE WALL

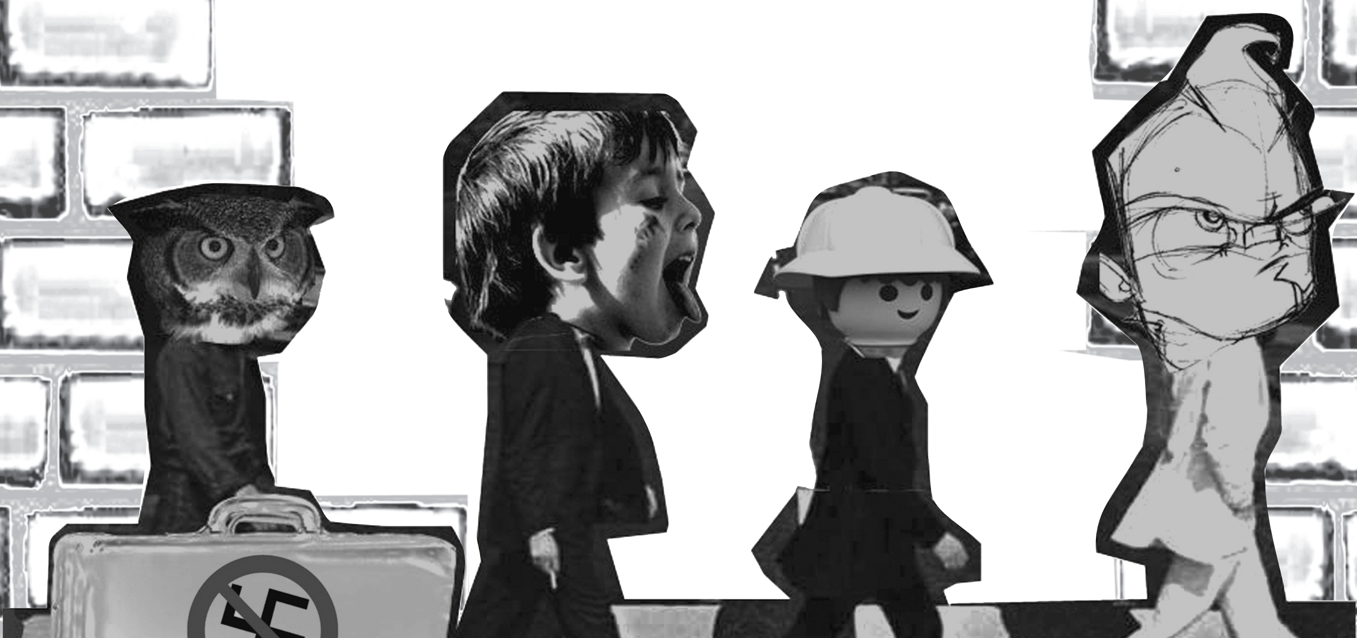
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟ

€1 / ΕΝΙΣΧΥΣΗ €2

ΤΕΥΧΟΣ 13

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΡΙΣΗ ΧΤΥΠΗΣΕ ΤΟΝ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΟ ΤΟΜΕΑ

πάει και ο τοίχος μας...

Let's come together right now!

Ευρωεκλογές 2009- άνοδος της ακροδεξιάς

Ο Φασισμός δεν έρχεται απ' το μέλλον, καινούργιο κάτι τάχα να μας φέρει
τι κρύβει μες στα δόντια του το ξέρω καθώς μου δίνει γελαστός το χέρι

Οι ρίζες του το σύστημα αγκαλιάζουν και χάνονται βαθιά στα περασμένα
οι μάσκες του με τον καιρό αλλάζουν, μα όχι και το μίσος του για σένα

Ο Φασισμός δεν έρχεται από μέρος που λούζεται στον ήλιο και στ' αγέρι
το κουρασμένο βήμα του το ξέρω και την περίσσια νιότη μας την ξέρει.

Μα πάλι θε ν' απλώσει σαν χολέρα, πατώντας πάνω στην ανεμελιά σου
και δίπλα σου θα φτάσει κάποια μέρα, αν χάσεις τα ταξικά γυαλιά σου

Τον Φασισμό βαθιά κατάλαβέ τον! Δεν θα πεθάνει μόνος· τσάκισέ τον!

«Μόνο ένα πράγμα θα μπορούσε να αποτρέψει την τρομερή ανάπτυξή μας. Αν ο αντίπαλός μας είχε καταλάβει έγκαιρα τις αρχές και τους στόχους μας και διέλυε από την αρχή τον αρχικό μας πυρήνα» (Α. Χίτλερ, «Ο Αγών μου»)

Ένα από τα πιο αξιοπρόσεκτα σημεία των ευρωεκλογών το 2009 ήταν η άνοδος των νεοφασιστικών και ακροδεξιών κομμάτων. Στην Ελλάδα και την Αγγλία τα ποσοστά τους αυξήθηκαν κατά πολύ. Στην Ολλανδία εκλέγηκαν 2 ακροδεξιοί βουλευτές! Ο κόσμος λόγω της κρίσης ψάχνει μια εναλλακτική και τα ακροδεξιά κόμματα με τα εύπεπτα συνθήματα τους ότι οι μετανάστες φταίνε για την ανεργία καταφέρνουν να τραβήξουν τις ψήφους τους. Την ίδια στιγμή η αδυναμία της αριστεράς να πείσει τον κόσμο ότι θέλει και μπορεί να κάνει μια διαφορά, το γεγονός ότι παράτησε τα καθημερινά προβλήματα και στράφηκε σε επιχειρήματα για την λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης που ο κόσμος δεν καταλαβαίνει, δεν κατάφερε να τραβήξει τις ψήφους διαμαρτυρίας του κόσμου που ζητά την αλλαγή.

Τα αποτελέσματα στην Κύπρο ήταν σχετικά διαφορετικά. Το κυβερνόν κόμμα, το κόμμα της παραδοσιακής αριστεράς ΑΚΕΛ, δεν ήρθε πρώτο, γεγονός που δηλώνει μια απογοήτευση του κόσμου κυρίως στα θέματα οικονομικής και εσωτερικής πολιτικής. Η απογοήτευσή τους όμως δεν στράφηκε προς τα ακροδεξιά κόμματα και σε άλλα που πρόβαλλαν τον εθνικισμό και στο "ευρωπαϊστικό" ΔΗΣΥ.

Τα εθνικιστικά συνθήματα τόσο του ΔΗΚΟ όσο και των ακροδεξιών ομάδων όπως το νεοεμφανιζόμενο ΕΛΑΜ φάνηκαν να μην μπορούν να αποτελέσουν εναλλακτική. Τα ποσοστά του ΔΗΚΟ που σε όλη την εκστρατεία του χρησιμοποίησε το εθνικιστικό ΟΧΙ έπεσαν θεαματικά! Το δε ΕΛΑΜ συγκέντρωσε παγκύπρια μόνο 664 ψήφους! Αντίθετα τα δύο μεγάλα κόμματα που μιλούν για λύση και επανένωση πήραν την πλειοψηφία των ψήφων. Αρκετά καλά αποτελέσματα είχε και το νεοεμφανιζόμενο ΚΕΚ (Κίνημα Επανένωσης Κύπρου) το οποίο μόνο από τον τίτλο του παρουσιάζεται αντιεθνικιστικό και συγκέντρωσε 1114 ψήφους!

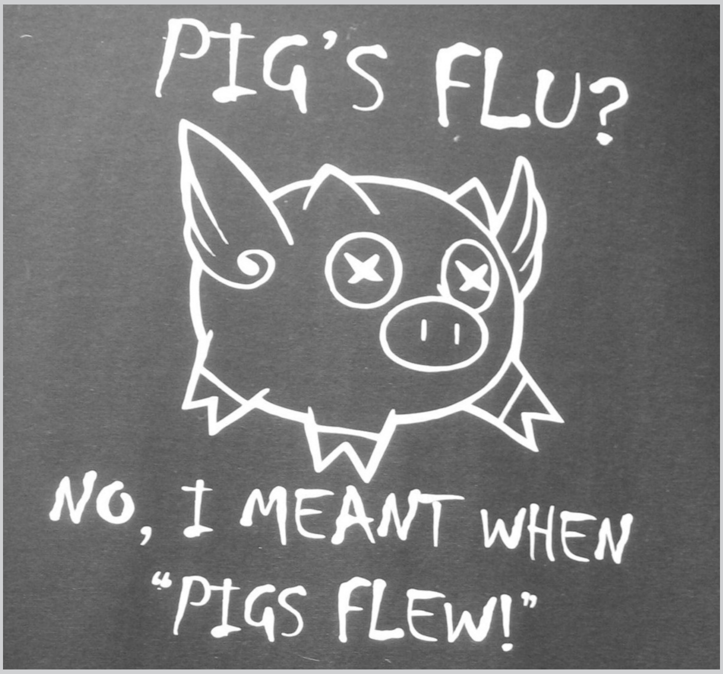
Τα αποτελέσματα λοιπόν από τη μία ήταν ενθαρρυντικά όσον αφορά την μη προτίμηση του κόσμου στα εθνικιστικά και ακροδέξια κόμματα, από την άλλη ήταν αποθαρρυντικά για την αριστερά (δες blog).

Μπορεί λοιπόν να μην έχουμε τα μεγάλα και δυνατά ακροδεξιά και νεοφασιστικά κόμματα της Ευρώπης αλλά έχουμε αρκετές μικρές ομάδες οι οποίες μεγαλώνουν και οργανώνονται. Μπορεί να μην τα πήγαν καλά στις εκλογές αλλά κατέβηκαν, πήραν κάποια δημοσιότητα και μπορεί σε επόμενες εκλογές οι δυνάμεις τους να βγουν ενισχυμένες αν δεν κάνουμε κάτι για αυτό.

Ποιοι είναι;

Ένα από αυτά τα κόμματα που δημιουργήθηκαν και υποθάλπουν τη Χρυσή Αυγή, την εξ Ελλάδος νεοναζιστική οργάνωση, είναι το ΕΛΑΜ, Ελληνικό Λαϊκό Μέτωπο. Το ΕΛΑΜ δεν κρύβει καθόλου την σχέση του με τη ΧΑ, κάθε άλλο στο σάιτ του έχει καθαρό λινκ με την σελίδα της ΧΑ και χρησιμοποιεί αρκετά από τα επιχειρήματά της.

Μέσα στο 2009 εμφανίστηκε ακόμη μια οργάνωση η ΚΕΑ-Πρώτη Γραμμή (Κίνημα Εθνικής Απελευθέρωσης). Δηλώνουν ότι δεν είναι φασίστες αλλά την ίδια ώρα συμμετείχαν στο συνέδριο της ιταλικής νεοφασιστικής οργάνω-

σης Forza Nuova. Μέλη της συμμετείχαν στην περσινή επίσημη πρόσκληση των Forza Nuova (Ιταλία) και NPD (Γερμανία), δύο νεοφασιστικών κομμάτων ήθελαν να κάνουν νεοφασιστική κατασκήνωση στην Κύπρο. Ακόμη και το όνομά τους κάνει καθαρή την σύνδεσή τους με την ελληνική Πρώτη Γραμμή η οποία αποτελούσε οργάνωση κάλυμμα για να κατέβει η ΧΑ στις εκλογές το 1999!

Πώς τους αντιμετωπίζουμε;

Τα αποτελέσματα των ευρωεκλογών στην Κύπρο δεν πρέπει να μας καθυσηχάζουν. Και οι ίδιοι οι φασίστες μας το θυμίζουν αυτό. Ήδη αμέσως μετά τις εκλογές άρχισαν οι φασιστικές επιθέσεις σε μουσουλμάνους που έβγαιναν από το τζαμί στη Λεμεσό.

Η δράση μας δεν πρέπει να καθυστερήσει. Πέρυσι μέσα από παγκύπρια εκστρατεία ακυρώθηκε η κατασκήνωση των νεοφασιστών.

Φέτος είναι καθήκον μας να οργανωθούμε για να μπορέσουμε να τους σταματήσουμε. Και δεν υπάρχει άλλος τρόπος από το να σχηματίσουμε αντιφασιστικές ομάδες παντού. Σε κάθε χώρο, σε κάθε γειτονιά, όπου θα μπορούμε να απαντούμε στα επιχειρήματα τους και να ξεσκεπάζουμε τις επιθέσεις τους.

Μέχρι στιγμής αποτελούν μικρούς πυρήνες. Τώρα είναι η ώρα να τους σταματήσουμε!

Δεν θα περάσει ο Φασισμός!

ΤΙΠΟΤΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΤΕΛΕΙΩΣΕΙ ... ΤΩΡΑ ΟΛΑ ΑΡΧΙΖΟΥΝ!

Η κρίση μαστίζει όλον τον κόσμο. Οι Φαρμακευτικές εταιρίες όμως βρήκαν τρό(π)μο για να πλουτίσουν!

Η **Cleaner Perkins Caulfield & Byers** είναι μια Αμερικανική Επενδυτική εταιρία και οι μετοχές τις ανέβηκαν εκπληκτικά μόλις ακούστηκαν οι πρώτες ειδήσεις για τους νεκρούς από την γρίπη των χοίρων! Η εταιρεία επενδύει σε άλλες εταιρίες που ασχολούνται με βιοτεχνολογία και φάρμακα, μερικές από τις οποίες περιλαμβάνονται στις πιο κάτω.

Η **Roche Holding AG** είναι μια φαρμακευτική εταιρεία από την Ελβετία και κατασκευάζει το Tami flu (oseltamivir), το μοναδικό φάρμακο που "κάπως" πολεμά τον ιό H1N1 της γρίπης. Οι μετοχές της **Roche** ανέβηκαν και αυτές.

Εκπληκτική ήταν και η άνοδος των μετοχών (26%) της επίσης φαρμακευτικής **BioCryst**.

Έλα όμως που όλα αυτά δεν συγκρίνονται με τίποτα με την κοσμοϊστορική άνοδο των μετοχών της **Novavax** που κατασκευάζει εμβόλια. Οι μετοχές ανέβηκαν 75%!

Παρόλα αυτά πολλοί λένε ότι «τα περιστατικά αυτά έχουν ελεγχθεί και είναι απλή εποχιακή γρίπη». Τελικά πεθαίνουμε; Θα πεθάνουμε; Ή θα μας το πουν όταν θα έχουν ήδη κυριεύσει οι φαρμακευτικές τον κόσμο;

Και μας απαντούν πως «δεν τίθεται το ερώτημα εάν θα πεθάνουν κάποιοι άνθρωποι, αλλά περισσότερο το ερώτημα πόσοι. Θα είναι εκατοντάδες, χιλιάδες, ή δεκάδες χιλιάδες;»

Να σημειωθεί ότι στο Μεξικό (όπου πρωτοεμφανίστηκε ο ιός) έχουμε ήδη 80+ νεκρούς! Φυσικά πρόκειται για φτωχούς που δεν είχαν πρόσβαση σε φάρμακα και γιατρούς.

Εντάξει γίνεται πρόοδος ,γενικά στον κόσμο, στην επιστήμη. Λένε, επίσης, πως μπορούν να παράγουν εμβόλιο κατά του νέου ιού μέσα σε 12 μήνες. Σκεφτήκατε ποτέ σε ποιους όμως θα το δώσουν; Άραγε στους φτωχούς; Αυτό έλειπε... Οι πλούσιοι θα το αγοράσουν για τον εαυτούλη τους!!

Στους προλετάριους μικρόβια, στους πλούσιους κέρδη!

Αυτό είναι ο καπιταλισμός και γι' αυτό πρέπει να τον σταματήσουμε.

Χριστίνα Τουλέκκη

Όταν οι πολίτες αποφάσισαν να αντιδράσουν...

Την Τρίτη 17 Μαρτίου 2009 νωρίς το πρωΐ η Αστυνομία μετά από επιχείρηση σκούπα στην παλιά Λευκωσία συνέλαβε 150 περίπου παράνομους μετανάστες. Αφορμή ήταν τα «βίαια» επεισόδια που δημιουργούνται από μετανάστες στην παλιά πόλη. Η συλλήψεις των μεταναστών έγιναν όπως πάντα με τρόπο ανεπίτρεπτο και βίαιο, όπως γίνονται και οι έλεγχοι συχνά πυκνά από αστυνομικούς με πολιτικά.

Οι μετανάστες που κάθονταν στα κρατητήρια κλαίγοντας - πλάνο που η δημοσιογράφος του ΡΙΚ θεώρησε καλό να δείξει στο κεντρικό δελτίο ειδήσεων - κάθε άλλο παρά φασαριόζοι έμοιαζαν.Την επομένη οι κάτοικοι της παλίας Λευκωσίας διαπιστώσαμε ότι άδειασαν οι δρόμοι και επικρατούσε μια περίεργη ησυχία στις γειτονιές μας.

Κι εκεί που ακόμα μια φορά ένιωσα ένα πνιγμό για αυτό το απαράδεχτο γεγονός μη σεβασμού των δικαιωμάτων των κατοίκων της πόλης μας, του οποίου γινόμαστε μάρτυρες συχνά, είδα στο μεσημεριανό δελτίο ειδήσεων την είδηση για δίκη των 10 αστυνομικών που έδειραν τον Γιάννο και τον Μαρκο τον Δεκέμβριο του 2005 στη Λευκωσία. Το δικαστήριο δεν δέχτηκε το video σαν τεκμήριο, αλλά ούτε και τις καταθέσεις των ξυλοδαρμένων και του αρχηγού της αστυνομίας. Κι έτσι αθωώθηκαν και απαλλάχθησαν από κάθε κατηγορία και οι 10 αστυνομικοί! Μάλιστα οι δικαστές κατέκριναν τα ΜΜΕ που δημοσίευσαν το video του ξυλοδαρμού γιατί έτσι κρίθηκαν ένοχοι οι αστυνομικοί από την κοινωνία και αμαυρώθηκε το όνομα τους!

Και τότε ο δικός μου πνιγμός έγινε και όλων των Κύπριων και γέννησε την Κίνηση Πολιτών ALERT. Αρκετοί ενεργοί πολίτες, μάρτυρες και πολέμιοι της βίαιης συμπεριφοράς των αστυνομικών για χρόνια βρέθηκαν να οργανώνουν πορείες και εκδηλώσεις αντίδρασης μαζί με πολίτες που για πρώτη φορά αποφάσισαν να εκφραστούν ενάντια στην αδικία και διαφθορά του συστήματος.

Η μαζική συμμετοχή στις εκδηλώσεις σε Λευκωσία και Λεμεσό αλλά και το κάλεσμα από πολίτες της Πάφου και Λάρνακας για συντονισμό ήταν πρωτόγνωρα και είχαν σαν αποτέλεσμα την συνέχιση της διαθεσιμότητας των 10 αστυνομικών αλλά και την αμήχανη και γελοία αντίδραση αρμοδίων όπως την περίφημη δήλωση του υπουργού Άμυνας περί μεσαίωνα!

Η αθώωση των 10 έβγαλε σε όλο του το μεγαλείο ότι η αστυνομία δεν μας προστατεύει, και η δικαιοσύνη δεν μας δικαιώνει όταν καταπατηθούν τα δικαιώματά μας. Έδειξε ότι η αστυνομία και η δικαιοσύνη λειτουργούν ανεξέλεγκτα όχι για μας, για τα δικαιώματά μας αλλά για την συντήρηση της διαφθοράς.

Μέσα από τις δράσεις μας σαν ALERT καταφέραμε να δείξουμε ότι μπορούμε να τους ελέγχουμε και θέλουμε να τους ελέγχουμε γιατί πλέον δεν μπορούμε να τους εμπιστευόμαστε. Ούτε στις αποφάσεις που παίρνουν ούτε στο πώς μας «προστατεύουν». Δείξαμε όμως παράλληλα την απόλυτη ανάγκη για οργανωμένη και συνεχή αντίδραση και εποικοδομιτική κριτική.

Η κίνηση πολιτών ALERT δεν μένει μόνο σε αυτό το περιστατικό. Ο ξυλοδαρμός και η αθώωση ήταν απλά η αφορμή ενός ξεσπάσματος για την συνεχόμενη αδικία που βιώνουν οι πολίτες από τους θεσμούς του κράτους και κυρίως την αστυνομία. Για αυτό το λόγο και δεν σταματούμε εκεί.

Το σύστημα φαίνεται να φοβάται όταν ο κόσμος αντιδρά. Για αυτό μας έχει και στο σκοτάδι όσον άφορά τα κοινωνικά και πολιτικά μας δικαιώματα. Στρεβλώνουν τους νόμους για να καλύψουν τη διαφθορά τους.

Η ενημέρωση λοιπόν και η εγρήγορση, δράση είναι στόχοι της ALERT. Για τον έλεγχο των θεσμών και για την πραγματική δικαιοσύνη.

Στέφανη Πολυκάρπου
Μέλος της Κίνησης Πολιτών ALERT

Αλέξης, Μάρκος, Γιάννος, Αυγουστίνος… και η λίστα μπορεί να συνεχιστεί… Τα κοινά τους πολλά: επίθεση από την αστυνομία χωρίς να είναι «εγκληματίες». Η διαφορά τους μόνο το ότι ο Αλέξης είναι νεκρός…

Το φαινόμενο της αστυνομικής βίας δεν είναι κυπριακό. Είναι παγκόσμιο. Άρα δεν μπορεί να είναι η διαφθορά των ανθρώπων, ούτε η εκπαίδευσή τους, ούτε το κλίμα…

Το φαινόμενο της βίας της αστυνομίας υπάρχει όσο θα υπάρχει φόβος αυτών που κυβερνούν για αυτούς που αντιδρούν.

Σε όλες τις χώρες τα τελευταία χρόνια έχουν εκδηλωθεί τεράστια κινήματα. Τα κινήματα αυτά προκύπτουν από τα άλυτα εδώ και χρόνια προβλήματα που δημιουργεί το ίδιο το σύστημα: απολύσεις μετά από ιδιωτικοποιήσεις, ακρίβεια, ανεργία, ξεπούλημα της παιδείας. Όλα αυτά έχουν οδηγήσει χιλιάδες εργαζομένων και νεολαίων στους δρόμους.

Κι αφού το καπιταλιστικό σύστημα και οι κυβερνήσεις του δεν μπορούν να λύσουν τα προβλήματα που το ίδιο προκαλεί, καταστέλλει όποιον τον αμφισβητεί.

Όλα αυτά τα κινήματα έχουν κατασταλεί με τα πιο βίαια μέσα:

Γκλόμπς, αντλίες νερού, πλαστικές σφαίρες. Δολοφονίες, φυλακίσεις.

Όταν η αστυνομία χτυπά τους διαδηλωτές, ποιους προστατεύει; Τους πολίτες; Ποιους πολίτες; Αφού αυτοί είναι στον δρόμο, είναι διαδηλωτές!

Οι διαδηλωτές τους μόνους που «απειλούν» με τα αιτήματά τους είναι οι κυβερνήσεις και τις εταιρίες, το μεγάλο κεφάλαιο όταν η διαδήλωση συνδυάζεται με απεργία.

Να το λοιπόν. Η αστυνομία δεν προστατεύει τους πολίτες από τους άλλους «κακούς» πολίτες. Προστατεύει τις επιχειρήσεις, τις κυβερνήσεις και όλους όσους ελέγχουν τις ζωές μας.

Μέσα σε αυτό το σύστημα όσο θα υπάρχει εκμετάλλευση τόσο θα υπάρχουν και εξεγέρσεις των καταπιεζόμενων. Όσο θα υπάρχουν όμως καταπιεστές θα υπάρχει και βία.

Μόνο η οργανωμένη δράση μας μπορεί να μας προστατεύσει. Μόνο η ανατροπή αυτού του συστήματος μπορεί να αλλάξει τα πράγματα.

Στην Κύπρο μπορεί να μην έχουμε κινήματα ακόμη. Και ο κόσμος που έχει δεχτεί επίθεση μέχρι πρόσφατα να είναι κυρίως οι μετανάστες. Έχουμε όμως πολύ οργή για τις συνθήκες ζωής που χειροτερεύουν και για την καθαρή αδικία που όλοι γίναμε μάρτυρες με την αθώωση των10 αστυνομικών.

Στις 21 Μαρτίου λοιπόν δημιουργήθηκε το πρώτο κίνημα. Ένα κίνημα πολιτών που πήρε όνομα και μορφή με την κίνηση πολιτών Αλερτ.

Η δημιουργία της κίνησης και η δράση της έδωσαν έναν άλλο ρυθμό στην κοινωνία. Βγήκαν στην επιφάνεια 10άδες υποθέσεις αστυνομικής βίας προς καθημερινούς πολίτες. Πέρασε και το μήνυμα μετά από πολλά χρόνια ότι η κοροϊδία δεν θα περάσει. Οι πολίτες σταμάτησαν να μένουν απαθείς στις εξελίξεις και τώρα βρίσκονται σε εγρήγορση για ότι γίνεται γύρω τους.

Και το ερώτημα παραμένει. Μα αποτελούν αυτοί κίνδυνο; Όχι αλλά χρειάζονται να μας «προετοιμάσουν» για το τι θα έρθει στο μέλλον.

Αθηνά Καρυάτη

Οι εθνικιστές δεν κατάφεραν να μας φιμώσουν!

Ο στόχος του Υπουργείου Παιδείας για τη σχολική χρονιά 2008-2009 ανατάραξε για τα καλά όλη την κοινωνία. Για πρώτη φορά η κυβέρνηση προωθούσε την «καλλιέργεια κουλτούρας ειρηνικής συμβίωσης, αμοιβαίου σεβασμού και συνεργασίας Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων, με στόχο την απαλλαγή από την κατοχή».

Ο στόχος έδωσε την ευκαιρία στους καθηγητές που ασφυκτιούσαν στις περασμένες κυβερνήσεις να κάνουν πράξη την επαναπροσέγγιση. Έδωσε όμως όπως ήταν αναμενόμενο και τροφή στους εθνικιστές που καραδοκούν με την πρώτη ευκαιρία να χύσουν το δηλητήριό τους και να ενισχύσουν το μίσος τους.

Κάθε σχολείο όπου γίνονταν προσπάθειες προώθησης του στόχου γινόταν στόχος των εθνικιστών. Μεγάλη δημοσιότητα δόθηκε στο σχολείο του Ριζοκαρπάσου με τα «προδοτικά» θεατρικά, του Αποστόλου Μάρκου με το «υποκινούμενο» ερωτηματολόγιο και στο English School (ES) με τους «καταπιεστές» καθηγητές.

Η κυβέρνηση έδειξε την αδυναμία της

Οι καθηγητές που δέχονταν επιθέσεις ήταν ανυπεράσπιστοι. Παρόλο που εφάρμοζαν την πολιτική της κυβέρνησης, κανένας δεν βγήκε από την κυβέρνηση να τους στηρίξει καθαρά και ανοιχτά. Κι όχι μόνο αυτό αλλά έκαναν και υποχωρήσεις στους εθνικιστές!

Χαρακτηριστικό παράδειγμα ήταν το σχολείο στο Ριζοκάρπασο. Παρόλο που η απόφαση για τα δύο θεατρικά ήταν στα πλαίσια του στόχου και πάρθηκε μέσα από δημοκρατικές διαδικασίες του συνδέσμου καθηγητών του σχολείου τελικά το Υπουργείο υποχώρησε στις πιέσεις των εθνικιστών και δεν επέτρεψε να ανέβει κανένα από τα δύο θεατρικά.

Στο English School, επίσης, για αντιστάθμισμα στη γιορτή της 1ης του Οκτώβρη η οποία έγινε αφορμή για το ξέσπασμα των εθνικιστών το συμβούλιο του σχολείου ανέθεσε την 1η του Απρίλη σε εθνικιστές καθηγητές για να «αποδείξει» ότι δεν «καταπιέζει την ελληνικότητα»! Η κίνηση αυτή είχε ως αποτέλεσμα να γίνει μια γιορτή - παιάνας του Γρίβα, χωρίς καμία κριτική για τη δράση του, μέσα σε ένα σχολείο πολυεθνικό καταπιέζοντας τα δικαιώματα όλων των υπόλοιπων μαθητών.

Οι εθνικιστές ανάμεσα σε άλλα άρχισαν και μια επίθεση στα άγραφα βιβλία της ιστορίας, την οποία ξανά χωρίς καμία υπεράσπιση το υπουργείο έβαλε στο συρτάρι για το μέλλον…

Όλο τον καιρό των επιθέσεων το ΑΚΕΛ και η κυβέρνησή του έδειξαν την αδυναμία τους. Ενώ τόσα χρόνια διακηρύττουν ότι ήταν υπέρ της επαναπροσέγγισης και ότι αγωνίζονταν ενάντια στον εθνικισμό όταν ήρθε η ώρα να το κάνουν πράξη σταμάτησαν. Άφησαν τον Υπουργό και τους καθηγητές που δέχονταν επίθεση να τα βγάλουν πέρα μόνοι τους! Αυτό όχι μόνο απογοήτευσε τους καθηγητές αλλά και αποθάρρυνε όλους τους άλλους καθηγητές που το σκέφτονταν να βάλουν σε εφαρμογή παρόμοιες δράσεις!

Οι εθνικιστές νόμιζαν ότι είχαν νικήσει...

Στις 24 του Απρίλη οι εθνικιστές γιόρτασαν την φαινομενική «νίκη» τους δημιουργώντας μετά από 5 χρόνια την επέτειο απόρριψης του Σχεδίου Ανάν. Με ένα ηχηρό ΟΧΙ σκόρπισαν το μίσος τους στο οδόφραγμα του Λήδρα Πάλας και της Λήδρας.

Το Λήδρα Πάλλας θύμισε άλλες εποχές. Εποχές πολέμου. Με μνημόνια στους εθνικούς ήρωες, και στην «ελληνικότητα» της Κύπρου, γαλανόλευκες σημαίες και πολλά ΟΧΙ!

Η γιορτή τους όμως δεν έμεινε στο να σπείρουν το μίσος τους λεκτικά μόνο. Μια ομάδα που συμμετείχε στην γιορτή αποφάσισε να δείξει το πραγματικό της πρόσωπο.

Θύμα της δράσης τους ο δημοσιογράφος Κώστας Γενάρης. Βρέθηκε για να καλύψει κάποιο άλλο θέμα στο οδόφραγμα της Λήδρας. Όμως, γνωστός δικηγόρος ακροδεξιάς οργάνωσης αποφάσισε ότι έπρεπε να καλύψει αυτόν κι όχι αυτό που στάλθηκε από το κανάλι να καλύψει! Το αποτέλεσμα της άρνησης του Γενάρη ήταν να απειληθεί η ζωή του και να εξυβριστεί. Αυτή είναι η ειρήνη που θέλουν; Αυτή τη δικαιοσύνη; Να απειλούν όλους όσους δεν συμφωνούν ή δεν κάνουν αυτό που αυτοί θέλουν.

Η φαινομενική νίκη τους δεν κράτησε όμως πολύ: η ειρηνική συμβίωση υπερίσχυσε!

Παρόλες τις δυσκολίες και την έλλειψη στήριξης από αυτούς που θεωρούσαν συμμάχους τους, την παραδοσιακή αριστερά του ΑΚΕΛ δηλαδή, οι καθηγητές που δέχτηκαν επίθεση κατάφεραν να αντιστρέψουν το κλίμα.

Στο Ριζοκάρπασο αφιερώθηκε η τελική γιορτή στο στόχο, έγινε δικοινοτική! Με τραγούδια, ποίηση και χορούς και από τις δύο κοινότητες γιορτάστηκε η ειρηνική συμβίωση που είναι τόσο απαραίτητη στην περιοχή τους.

Οι ίδιοι οι κάτοικοι και οι καθηγητές δεν περίμεναν την προσέλευση και την στήριξη που έλαβε η γιορτή από κόσμο από όλη την Κύπρο!

Τα παιδιά έσμιγαν τις γλώσσες, τουρκικά και ελληνικά, καθώς έπαιζαν στην αυλή του σχολείου, χωρίς να φοβούνται ποιος θα τους ακούσει. Οι μεγαλύτεροι δάκρυζαν. Έχουν καταλάβει από καιρό ότι με το μίσος δεν έχουν να κερδίσουν τίποτα.

Στο English School οι καθηγητές που κατηγορήθηκαν ονομαστικά από τους εθνικιστές γονείς και καθηγητές τόσο στα ηλεκτρονικά όσο και στα έντυπα ΜΜΕ, τελικά δικαιώθηκαν. Μετά από ένα μήνα επιθέσεων το σχολείο δήλωσε καθαρά ότι το πρόγραμμα που εφάρμοζαν οι καθηγητές ήταν η επίσημη πολιτική του σχολείου κι όχι προσωπικές πρωτοβουλίες. Την ίδια στιγμή, το συμβούλιο του σχολείου αφού εξέ-

Το μίσος τους δεν πέρασε και δεν θα περάσει!

τασε τις καταγγελίες που έγιναν στους καθηγητές τις απέρριψε χαρακτηρίζοντάς τες ως ανυπόστατες.

Την ίδια στιγμή οι μαθητές του Active Citizenship Group οργάνωσαν με μεγάλη επιτυχία πολυπολιτισμικό φεστιβάλ όπου γιόρτασαν την διαφορετικότητα και την ομοιότητα τους όλες οι κοινότητες που βρίσκονται μέσα στο ES. Στο φεστιβάλ παρευρέθηκαν τόσο μαθητές και καθηγητές του σχολείου όσο και πολίτες οι οποίοι στήριξαν στην προηγούμενη περίοδο τους διωκόμενους καθηγητές.

Όλες αυτές οι κινήσεις δείχνουν ότι οι απειλές και οι καταγγελίες δεν μπορούν να φιμώσουν την φωνή της επαναπροσέγγισης και της ειρηνικής συμβίωσης.

Το μέλλον μας δεν είναι ο εθνικισμός!

Τα παραδείγματα αντίστασης των καθηγητών και των μαθητών στα σχολεία μας εμπνέουν και μας δείχνουν το δρόμο. Δείχνουν ότι μπορούμε και πρέπει να συνεχίσουμε την αντιφασιστική και αντιεθνικιστική μας δράση.

Γιατί ακόμη κι αν οι εθνικιστές δεν πέτυχαν τον στόχο τους αυτή τη χρόνια δεν θα σταματήσουν να προσπαθούν να γίνουν πιο δυνατοί και να έχουν όλο και πιο πολλή και πιο έντονη δράση.

Φέτος οι αντιστάσεις στις εθνικιστικές επιθέσεις άργησαν να γίνουν. Κι αυτό γιατί έγιναν από μικρά οργανωμένα σύνολα ή ακόμη και απλά από προοδευτικούς καθηγητές και πολίτες.

Όλος αυτός ο κόσμος αλλά και άλλοι, πολίτες που παρακολουθούσαν τις εξελίξεις και ήθελαν να γίνουν μέρος αυτών χρειάζεται να συσπειρωθούμε σε απάντηση της αντίστοιχης συσπείρωσης των εθνικιστών και φασιστών.

Γιατί την επόμενη φορά οι επιθέσεις τους θα είναι και πιο καλά σχεδιασμένες και πιο μεγάλες και πρέπει να αντιμετωπιστούν με μια πιο οργανωμένη και μαζική απάντηση.

ΓΕΝΙΚΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ:

ιστορίες πολιτών • ιστορίες για αγρίους • ιστορία ο πόνος...

Περιστατικό #1

Η Α. επισκέπτεται τα εξωτερικά ιατρεία πεπεισμένη ότι το πρόβλημα της βρίσκεται στα αυτιά και τη μύτη. Ο γιατρός δεν έχει ωτοσκόπιο να την εξετάσει.

Στα σοβαρότερα περιστατικά τι γίνεται;

(Ουπς, ξεχάσαμε τον αναπνευστήρα...)

Περιστατικό #2

Ασθενής στην Μονάδα Εντατικής Θεραπείας, κατά τη διάρκεια επαναφοράς από καταστολή με φάρμακα, μεταφέρεται για κάποιες μέρες σε ιδιωτική κλινική με έξοδα του κράτους, λόγω "υπερπληθυσμού" στη Μονάδα.

Η Εντατική Μονάδα Θεραπείας, του Γενικού Νοσοκομείου Αμμοχώστου γιατί δε στελεχώνεται, τη στιγμή που είναι πλήρως εξοπλισμένη;

Περιστατικό #3

Εσωτερικός ασθενής του Νοσοκομείου, είναι εξαρτώμενος από αντιεπιληπτικά φάρμακα. Ο ασθενής μεταφέρθηκε σε άλλο ίδρυμα για συνέχιση της θεραπείας του, με παραπομπή από το νοσοκομείο (και άρα θεωρούνταν εσωτερικός ασθενής). Εκεί συντηρούνταν απο τα αποθέματα του δεύτερου ιδρύματος στο συγκεκριμένο φάρμακο, για περίπου ενάμισι εβδομάδα... Γιατί; Το κρατικό φαρμακείο αρνούνταν να δώσει το φάρμακο στη γυναίκα του ασθενή, με το δικαιολογητικό ότι για το συγκεκριμένο φάρμακο χρειάζεται έγκριση από τις Φαρμακευτικές Υπηρεσίες, πρόνοια που ισχύει αποκλειστικά και μόνο για εξωτερικούς ασθενείς!!

Τι θα γινόταν αν το δεύτερο ίδρυμα δεν είχε αποθέματα φαρμάκου (που σχεδόν τυχαία είχαν απομείνει εκεί όταν τελείωσε η θεραπεία άλλων ασθενών);

Αυτά είναι μόνο λίγα απ' όσα συμβαίνουν στα δημόσια νοσοκομεία. Αν ρωτήσετε ένα άτομο από το περιβάλλον σας, είμαι σίγουρη ότι θα έχει να σας πει τη δική του ιστορία. Ατέλειωτες ουρές στα φαρμακεία, στις εγγραφές, γραφειοκρατία, αδιαφορία κ.α. είναι μόνο ένα μικρό μέρος των κακώς εχόντων των δημόσιων νοσοκομείων. Αυτή η ανεπάρκεια είναι που οδηγεί και πολύ κόσμο στον ιδιωτικό τομέα. Με το αζημίωτο βέβαια!!

Η (σ)κατάσταση λοιπόν είναι μπρος γκρεμός και πίσω ρέμα... Ή έχεις λεφτά και πληρώνεις για αξιοπρεπή (και όχι πάντα) ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, ή υποφέρεις την αδυναμία και τις ανεπάρκειες του δημοσίου... Χώρια που η δημόσια δωρεάν υγεία είναι δημόσια και δωρεάν μόνο για κάποιους, για κάποιους άλλους είναι κάπως φτηνή, και για άλλους είναι απλά Υγεία (είναι?)...

Το χειρότερο από όλα είναι ότι όλη αυτή η κατάσταση είναι μια καλοστημένη επιχείρηση. Τα δημόσια νοσοκομεία αφήνονται στο έλεος, τα ιδιωτικά έρχονται να «καλύψουν» τις ανάγκες μας και όταν έρθει η κατάλληλη στιγμή και μας έχουν «πείσει» ότι τελικά το δημόσιο δεν λειτουργεί αντί να δώσουν παραπάνω λεφτά στην δημόσια υγεία, και να αντιμετωπίσουν το πρόβλημα στη ρίζα του, λένε ότι θα «φωνάξουν» έναν ιδιώτη να το φτιάξει! Κι έτσι ιδιωτικοποιούν την υγεία κι άντε μετά να βρεις το δίκιο σου! Που να διαμαρτυρηθείς για την λεγεωνέλα πχ, και για άλλες σχετικές «παραβλέψεις» και «αδυναμίες» του ιδιωτικού;

Το κράτος έχει λεφτά, αν θέλει να δώσει στην υγεία. Τα λεφτά που ξόδεψαν τα κόμματα και οι «υποστηρικτές» των κομμάτων (βλέπε εκκλησία, εταιρίες κτλ κτλ) για την προεκλογική εκστρατεία των ευρωεκλογές, αγγίζουν σχεδόν το εκατομμύριο, και μας λέν ότι δεν υπάρχουν λεφτά για την υγεία; Φορολογήστε αυτούς λοιπόν! Και το Υπουργείο Υγείας θα έχει χρήματα, για να αγοράσει από ωτοσκόπια μέχρι τα πιο εξελιγμένα μηχανήματα τα οποία μέχρι στιγμής «νοικιάζει» από τον ιδιωτικό τομέα.

Μέχρι πότε θα πρέπει να διεκδικούμε τα αυτονόητα;

Η υγεία δεν είναι είδος πολυτελείας! Είναι βασική ανάγκη!

Απαιτούμε αναβάθμιση των δημόσιων νοσοκομείων και υπηρεσιών και πραγματική ΔΗΜΟΣΙΑ και ΔΩΡΕΑΝ Υγεία ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ!

Τα παραπάνω περιστατικά είναι πραγματικά. Ο συγγραφέας διατηρεί την ανωνυμία του μόνο και μόνο για την προστασία των ατόμων που εμπλέκονται.

Είσαι καταναλωτής! Έχεις δικαιώματα;

*Μέχρι και ο Τζών Κέννεντυ το 1962 είπε: 'Καταναλωτές είμαστε όλοι. Πρόκειται για τη μεγαλύτερη οικονομική ομάδα, η οποία επηρεάζει, αλλά και επηρεάζεται σχεδόν από κάθε δημόσια ή ιδιωτική οικονομική απόφαση, τη μόνη σημαίνουσα οικονομική ομάδα η οποία δεν είναι αποτελεσματικά οργανωμένη και της οποίας οι απόψεις δεν ακούγ*ονται...'

Διαφωνούμε κάθετα με τις πολιτικές του Κέννεντυ, το οποίο είναι μια άλλη ιστορία., αλλά η κατάσταση που περιγράφεται πιο πάνω είναι πολύ πιο αισθητή σήμερα. Καθημερινά σαν καταναλωτές βρισκόμαστε αντιμέτωποι με την αισχροκέρδεια διαφόρων επιτήδειων ιδιοκτητών. Σε καφέ, εστιατόρια, υπεραγορές, όλοι πέφτουμε θύματα υπερχρεώσεων καθημερινά. και το χειρότερο απ' όλα είναι ότι κανένας δημόσιος φορέας δεν κάνει κάτι για να προστατεύσει τους καταναλωτές. Λαμβάνοντας υπόψη και την οικονομική κρίση επιβάλλεται αυστηρότερος έλεγχος και ρύθμιση των τιμών.

Μα θα πει κάποιος υπάρχει ο σύνδεσμος καταναλωτών! Ο σύνδεσμος αυτός, επιχορηγημένος από την Ευρωπαϊκή Ένωση, δεν φαίνεται να έχει τελικά κανένα αποτέλεσμα. Μας δίνουν την ψευδαίσθηση ότι μπορούμε να ελέγξουμε τις τιμές και τις παροχές υπηρεσιών ενώ στηνπραγματικότητα απλά μας δίνουν έναν τρόπο να εκτονωνόμαστε και τελικά δεν αλλάζει τίποτα! Στο διπλανό περίπτερο το γάλα είναι ακόμη πιο ακριβό. Στο διπλανό εστιατόριο θα μας χρεώσουν πάλι παραπάνω με τον έναν ή τον άλλο τρόπο. Κι ενώ αυτοί θα βγάζουν τα υπέρογκα κέρδη τους για ακόμη μια φορά στις πλάτες μας εμείς θα περιμένουμε στην αναμονή για να καταθέσουμε το παράπονο.

Όταν πλησίασε η κρίση την Κύπρο η κυβέρνηση ανακοίνωσε ότι θα δώσει, και έδωσε περίπου 40

εκατ. ευρώ στα ξενοδοχεία έτσι ώστε να μειώσουν τις τιμές. Τον τελευταίο καιρό βγήκε το σκάνδαλο! Οι τιμές όχι μόνο δεν μειώθηκαν αλλά και αυξήθηκαν σε πολλές περιπτώσεις.

Η λύση άρα δεν είναι να παρακαλάμε τους ιδιώτες και ιδιοκτήτες για να μας δώσουν τα δικαιώματα μας. Είναι να τους ασκούμε πραγματικό έλεγχο και εμείς και η κυβέρνηση. Να τους επιβάλει να μειώσουν τις τιμές μια και τόσα χρόνια κέρδιζαν δεκάδες εκατομμύρια στις πλάτες μας.

Κι εμείς σαν καταναλωτές να τους πιέζουμε να εφαρμόσουν αυτά που λένε. Άμεσα. Την ώρα που βλέπουμε ότι μας κοροϊδεύουν! Γιατί κανείς άλλος δεν πρόκειται να παλέψει για τα δικαιώματα μας!

Θεόδωρος Ιερωνυμίδης

Τριγυρνώ στη Λευκωσία...

Όλοι μας έχουμε από μια κουβέντα να πούμε, κάτι κακό συνήθως, για τους δρόμους της πρωτεύουσας μας, τον δρόμο έξω από το σπίτι μας, το μικροσκοπικό πεζοδρόμιο ή την έλλειψη χώρου στάθμευσης. Κατά το 2008 μέχρι και τις αρχές του 2009 βασικοί κεντρικοί δρόμοι της Λευκωσίας έτυχαν διόρθωσης και ανάπλασης με κυρίους στόχους: πρώτον την επίλυση κυκλοφοριακών προβλημάτων την διευκόλυνση για τους πεζούς, και δεύτερον την περιβαλλοντολογική και αισθητική αναβάθμιση της περιοχής όπου γίνονται τα έργα. Παρόλο που κάτοικοι και όχι μόνο της πόλης ταλαιπωρηθήκαμε για πολύ καιρό, τα έργα φαίνεται να μην έδωσαν λύσεις στα προβλήματα της ρύπανσης, της κίνησης και ούτε τους πεζούς διευκόλυναν...

"Ο μεγάλος περίπατος του Πέτρου"... με τα πόδια

Υπό εξαφάνιση είναι τα παγκάκια, οι κάλαθοι, οι χώροι πρασίνου, τα αντιπλημμυρικά έργα, οι δημόσιοι χώροι στάθμευσης, ράμπες και προστατευτικοί πάσσαλοι. Σε βόλτα μας στην Παλιά Λευκωσία συναντήσαμε ετοιμόρροπα και ατημέλητα σπίτια, στενά πεζοδρόμια και δρόμους μή φιλικούς στους πεζούς.... Τα αυτοκίνητα είναι σταθμευμένα σε όσα πεζοδρόμια υπάρχουν και η διέλευση των πεζών είναι δύσκολη και επικίνδυνη. Προχωρώντας στην Λήδρας η κατάσταση είναι καλύτερη, όσον αφορά την διέλευση μιας και δεν υπάρχουν αυτοκίνητα!

... με το αυτοκίνητο

Στην Ακρόπολη παρατηρήσαμε την ταλαιπωρία που αντιμετωπίζουν καθημερινά οδηγοί αφού οι δρόμοι «αναβαθμίζονται» σχεδόν ταυτόχρονα! Και στην περιοχή της Έγκωμης η ταλαιπωρία είναι μεγάλη αφού ένας κύριος δρόμος είναι αποκλεισμένος εδώ και εβδομάδες. Από την άλλη στην Αγλαντζιά, όπου παρόλο που οι δρόμοι φτιάχτηκαν πριν από 3 μήνες είναι ακόμη σε μαύρο χάλι! Και…. τελειώνουμε το οδοιπορικό μας στον Άγιο Δομέτιο, η διαδρομή μέχρι τον πλακόστρωτο δρόμο ήταν ένα μαρτύριο, σκαμμένοι δρόμοι, τρύπες και το ασύνδετο αποχετευτικό μας σκαμπανέβαζαν και ο πλακόστρωτος ήταν το κάτι άλλο, ΑΥΤΟ ΕΓΙΝΕ ΑΠΟ ΕΜΠΕΙΡΟΥΣ ΕΡΕΥΝΗΤΕΣ ΜΗΝ ΤΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΤΕ ΣΠΙΤΙ ΣΑΣ, πηγαίναμε με λιγότερο από 30 χλμ την ώρα για να μην πάθει ζημιά το αυτοκίνητο και ήταν τρομερά ενοχλητικό.

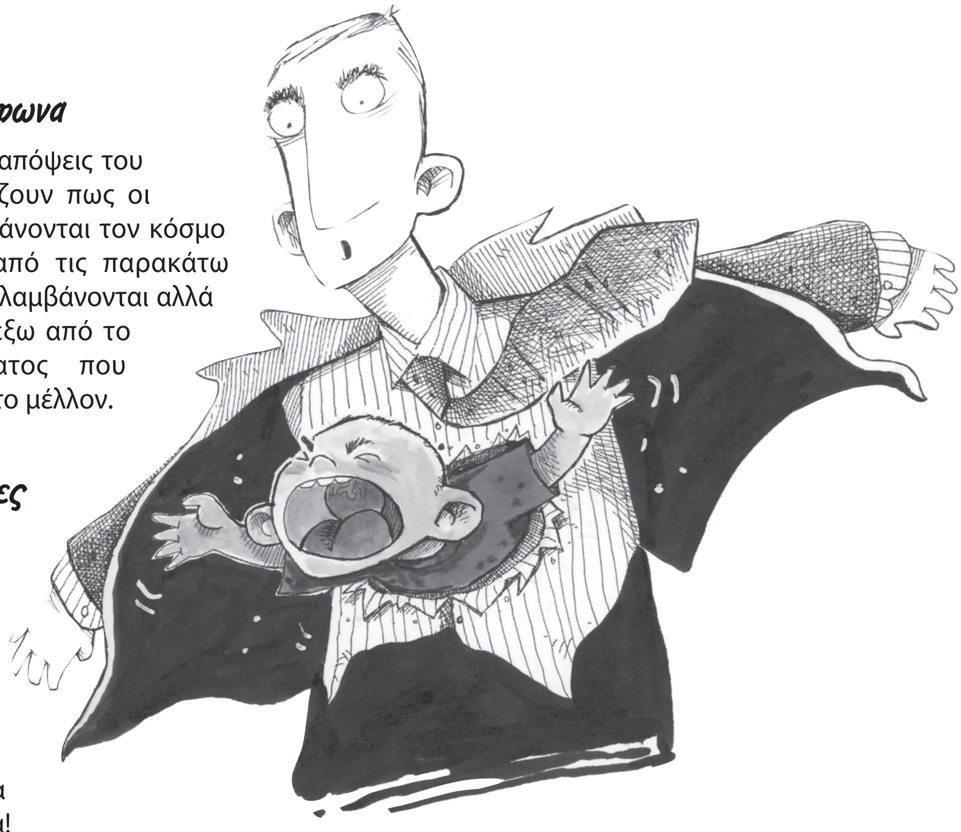
Η Πόλη(άνα) μεγαλώνει...

Αντιλαμβάνομαι φυσικά τις ολοένα αυξανόμενες ανάγκες των οδηγών αλλά φαίνεται κάποιοι ξεχνούν ότι δεν υπάρχουν μόνο οδηγοί... Δεν μπορούμε να περπατούμε στους δρόμους με 40 βαθμούς και να βρίσκουμε σκιά κάθε 10 μέτρα, είναι αδιανόητο, όπως αδιανόητο είναι και το ότι οι οδηγοί δεν βρίσκουν δημοτικούς χώρους στάθμευσης.

Στο πρόσφατο δημοψήφισμα που διενεργήθηκε στον Δήμο Λευκωσίας ο κόσμος έδειξε τη μεγάλη του ανάγκη να ξεφύγει από την ιδέα της μεγαλούπολης προτείνοντας τη δημιουργία πάρκων και χώρων αναψυχής. Με ενοχλεί αφάνταστα το γεγονός ότι αν και έχουμε χώρους, αυτοί δεν αξιοποιούνται ανάλογα και δεν είναι προσβάσιμοι όπως η μίνιζούγκλα στον κήπο πίσω από την Βουλή, ότι αν και έχουμε πεζοδρόμια για τους πεζούς, οι οδηγοί - που για αυτούς έγιναν τα έργα - σταθμεύουν σε αυτά, ότι αν και έχουμε χώρους πρασίνου προσπαθούν να τους μετατρέψουν σε ένα γιγαντιαίο τσιμεντένιο αρχιτεκτονικό "μνημείο" ή "κόσμημα" (π.χ. τη νέα Πλατεία Ελευθερίας) το οποίο θα δυσκολεύει την κατάσταση τόσο των οδηγών αλλά ιδιαίτερα των πεζών. Αλήθεια, ποιος θέλει μια τέτοια πόλη;

Φώτης Φωτίου

Με τα μάτια ενός παιδιού ...

Οι σκέψεις του μικρού Τρύφωνα

Ο Τρύφωνας είναι 11 χρονών. Οι απόψεις του απαντούν σε όλους όσους νομίζουν πως οι μαθητές δημοτικού δεν αντιλαμβάνονται τον κόσμο γύρω τους όπως είναι. Μέσα από τις παρακάτω σκέψεις φαίνεται ότι όχι μόνο αντιλαμβάνονται αλλά ότι γίνονται δέκτες μηνυμάτων έξω από το κανονικό πρόγραμμα μαθήματος που καθορίζουν τι πολίτες θα γίνουν στο μέλλον.

Τι σχέση έχουν οι μετανάστες με τις αρρώστιες;

Στο σχολείο μας έχει πολλούς ξένους μαθητές. Στην ώρα της γυμναστικής ο δάσκαλος μας έβαζε όταν παίζαμε μάπα να παίζουμε ξεχωριστά. Κύπριους και αλλοδαπούς. Και μας έλεγε να μην παίρνουμε την μπάλα των αλλοδαπών γιατί έχει μικρόβια!

Μια άλλη μέρα που μας είπε να μην κοντεύουμε τους μετανάστες γιατί κουβαλούν αρρώστιες του απάντησα:

- Μα κύριε εγώ είμαι τόσα χρόνια φίλος με τον Ζ. (από τις Φιλιππίνες) και δεν κόλλησα τίποτα.
- Ε αυτός είναι εξαίρεση!
- Και ο Ρ. που είναι Σέρβος;
- Ε κι αυτός είναι εξαίρεση γιατί έχει τόσα χρόνια στην Κύπρο
- Και ο Σ. που είναι από την Μολδαβία;
- Κι αυτός είναι εξαίρεση …
- Ο Κ. (από την Γεωργία);
- (Σιωπή) …

Που ξέρουν ότι ο δικός μας θεός είναι καλύτερος;

Η κυρία Μ. στο σχολείο μας, μας έβαζε συνέχεια να μαλώνουμε. Πριν φύγει είχα πάει μια φορά δίπλα στην τάξη της γιατί έλειπε η δική μας δασκάλα. Στην τάξη της κυρίας Μ. κάθε πρωί που μπαίνουν οι μαθητές στην τάξη έκαναν προσευχή και την έκαναν ξανά και την επόμενη περίοδο. Και μετά ξανά. Κι όταν σχολνούσαν τους έκαναν κι άλλη προσευχή. Και η κυρία Μ. έλεγε ότι αν είσαι χριστιανός ορθόδοξος είναι το πάν. Έτσι ξεκίνησαν κάποιοι μαρωνίτες και έλεγαν ότι οι μαρωνίτες είναι η καλύτερη θρησκεία. Μετά οι καθολικοί ότι οι δική τους είναι καλύτερη. Μετά οι μουσουλμάνοι το ίδιο και έγιναν στο σχολείο 4 παρέες! Εγώ έκανα παρέα με όλες τις παρέες και τώρα που έφυγε η κυρία Μ. αρχίσαμε να κάνουμε όλοι μαζί παρέα ξανά. Οπότε φαίνεται ότι αυτή ήταν το πρόβλημα …

Η Νεολαία Ενάντια στον Εθνικισμό στην Κύπρο παλεύει:

Ενάντια στον εθνικισμό

– Το κυπριακό πρόβλημα μπορεί να λυθεί μόνο μέσα από την ουσιαστική επαναπροσέγγιση των δύο κοινοτήτων, από τη βάση της νεολαίας και των απλών εργαζομένων και έξω από κυβερνήσεις και παραδοσιακά κόμματα των οποίων η πολιτική έχει αποδειχθεί αποτυχημένη.

– Ο εθνικισμός μας οδήγησε στο παρελθόν στο πραξικόπημα, την εισβολή και τη διχοτόμηση της Κύπρου. Αν επικρατήσει ξανά θα έχουμε ανάλογες καταστροφικές συνέπειες.

– Η λύση του κυπριακού περνά για μας μέσα από την πάλη ενάντια στον εθνικισμό και σ' όσους τον καλλιεργούν – αυτοί είναι όχι μόνο η ακροδεξιά αλλά και οι άρχουσες τάξεις και στις δυο πλευρές του νησιού που τον καλλιεργούν για τα δικά τους συμφέροντα, στα πλαίσια του ανταγωνισμού τους ποιος θα πάρει περισσότερα στην περίπτωση συμφωνίας για μια λύση, αλλά και για να αποπροσανατολίζουν τα λαϊκά στρώματα και τη νεολαία από τα καθημερινά προβλήματα ώστε να μην παλεύουν εναντίον τους.

Για μια άλλη παιδεία, χωρίς εθνικισμούς, δημόσια, δωρεάν, για όλους

– Για μια παιδεία χωρίς εθνικιστικά συνθήματα (διδακτέα ύλη, στάση ορισμένων εκπαιδευτικών, αναλυτικά προγράμματα του επίσημου κράτους)

– Για μια παιδεία που δεν μας θέλει «στρατιωτάκια» και «μαλιστάνθρωπους», επιστρατεύοντας υποχρεωτική μαθητική στολή, υποχρεωτική παρουσία σε μαθητικές παρελάσεις στις εθνικές γιορτές

– Για μια παιδεία που ο ετσιθελισμός και ο αυταρχισμός δεν θα έχουν θέση

– Για μια παιδεία δημοκρατική, με ελευθερία της σκέψης, του λόγου, κάθε μορφής έκφρασης.

Για το δικαίωμα στην επιλογή

– Για χώρους νεολαίας στους οποίους να μπορούμε ελεύθερα να αναπτύξουμε τις πρωτοβουλίες και τα ταλέντα μας, χωρίς να μας καπελώνουν υπάλληλοι του κράτους και χωρίς να πρέπει να πληρώνουμε περιουσίες ολόκληρες

– Για στέκια νεολαίας σε κάθε δήμο, αυτοδιαχειριζόμενα από εμάς τους ίδιους, όπου να μπορούμε δωρεάν να αναπτύξουμε τα ταλέντα μας στη μουσική, το τραγούδι, το θέατρο, τη φωτογραφία, και να φτιάξουμε ομίλους και συλλόγους

– Αθλητικά κέντρα και κολυμβητήρια σε κάθε δήμο, με δωρεάν παροχή των υπηρεσιών.

Ενάντια σε κάθε μορφή ρατσισμού

– Ενάντια στη θρησκευτική ανελευθερία, υπέρ της ανεξιθρησκίας και τον απόλυτο διαχωρισμό εκκλησίας και κράτους

– Ενάντια στη γυναικεία καταπίεση (οικονομική, κοινωνική, σεξουαλική)

– Ενάντια στις διακρίσεις, την καταπίεση και την αστυνομική βία κατά των μεταναστών, πολιτικό άσυλο για όλους τους πρόσφυγες

– Συσπείρωση και άμυνα ενάντια στις νεοφασιστικές οργανώσεις και ομάδες

Ενάντια στην καπιταλιστική παγκοσμιοποίηση και τη φτώχεια

– Ενάντια στην καπιταλιστική παγκοσμιοποίηση που κάνει τους φτωχούς φτωχότερους και τους πλούσιους πλουσιότερους

– Ενάντια στην καταλήστευση των χωρών του τρίτου κόσμου από τις πλούσιες χώρες (ΗΠΑ, Ε.Ε., κλπ), υπέρ της κατάργησης όλων των χρεών των φτωχών χωρών

– Ενάντια στην καταστροφή του περιβάλλοντος που θυσιάζεται στο βωμό των κερδών του κεφαλαίου και των πολυεθνικών

– Ενάντια στη φτώχια, την ανεργία, τους πολέμους που επικρατούν στον πλανήτη. Ενάντια στις πολυεθνικές που καταδικάζουν ένα δις ανθρώπους στην πείνα και τον υποσιτισμό σε καθημερινή βάση.

Διεθνισμός

Πιστεύουμε στην αναγκαιότητα του διεθνισμού, επειδή καταλαβαίνουμε πως κανένα από τα σημερινά προβλήματα δεν μπορεί να λυθεί πάνω σε εθνική βάση, χωρίς συνεννόηση, επαφές και συντονισμό των αγώνων μας σε πανευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο. Έτσι, βρισκόμαστε σε στενή επαφή και συνεργασία με τη Νεολαία ενάντια στο Ρατσισμό στην Ευρώπη (Youth against Racism in Europe – YRE) και τη διεθνή νεολαιίστικη οργάνωση Διεθνής Σοσιαλιστική Δράση (International Socialist Resistance – ISR).

Για μια άλλη κοινωνία

– Πίσω από όλα αυτά βρίσκεται η εξουσία του κεφαλαίου και των πολυεθνικών, το καπιταλιστικό σύστημα.

– Παλεύουμε για την ανατροπή της εξουσίας του κεφαλαίου, για μια άλλη κοινωνία, στην οποία θα υπάρχει δικαιοσύνη και ισότητα, χωρίς παιδιά ενός κατώτερου θεού. Μια κοινωνία στην οποία η εξουσία δεν θα ανήκει σε μια ελάχιστη μειοψηφία πάμπλουτων καπιταλιστών.

– Παλεύουμε για μια κοινωνία σοσιαλιστική. Στην οποία ο πλούτος και τα μέσα παραγωγής θα ανήκουν στην κοινωνία και θα τα διαχειρίζονται όλοι με δημοκρατία, διαφάνεια και έλεγχο. Μια κοινωνία σοσιαλιστική, που καμία σχέση δεν θα έχει με τα δικτατορικά καθεστώτα που υπήρχαν στην πρώην Σοβιετική Ένωση και το Ανατολικό Μπλοκ, ούτε και με τους απατεώνες ηγέτες των σοσιαλιστικών κομμάτων που είναι σοσιαλιστές στο όνομα και καπιταλιστές στην πράξη.

Έλα σε επικοινωνία μαζί μας!

Τηλέφωνο:
99190164

E-mail:
youthagainstnationalism@gmail.com

Blog:
http://youthagainstnationalism.wordpress.com